

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/89/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721202193
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3721202193.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., G. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Marják, Ferenci & Partners s.r.o., so sídlom Košice, Tajovského 17, proti žalovanému RAVEN a.s., so sídlom Považská Bystrica, Šoltésovej 420/2, IČO: 31 595 804, zastúpenému ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o. so sídlom Púchov, Dvory 1932, o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. septembra 2022, č. k. 13C/43/2021-124 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania **potvrdzuje.**

Žalobkyňa **má** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie. Vo výroku II. návrh žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 18.08.2022 zamietol. Vo výroku III. nepriznal žalovanému náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vylúčenia motorového vozidla Škoda P. I.: G S. č. H z exekúcie vedenej na OS Banská Bystrica pod sp. zn. 76Ek/513/2019, kde je poverenou súdnou exekútkou JUDr. Denisa Regináčová Mihalová so sídlom exekútorského úradu v Košiciach. Dňa 05.08.2022 bolo súdu doručené späťvzatie žaloby z dôvodu, že dňa 24.08.2022 vydal Okresný súd Košice I uznesenie, ktorým vyhlásil konkurz na majetok dlžníka STAPOL s.r.o. a ustanovil správcu konkurznej podstaty. O predmetnom uznesení sa žalobkyňa dozvedela dňa 04.09.2022 a obratom o tejto skutočnosti informovala súd. Vyhlásenie konkurzu na majetok STAPOL s.r.o. predstavuje ex offo prekážku pre vedenie exekúcie a existujúce exekúcie sa zastavujú. Na základe uvedeného, stráca vedenie konania sp. zn. 13V/43/2021 akýkoľvek ekonomický význam, nie z dôvodu na strane žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa žiadala, aby súd konanie zastavil a o trovách rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žiadnej sporovej strane náhradu trov konania neprizná. K späťvzatiu pripojila žalobkyňa uznesenie OS Košice I. sp. zn. 32K/26/2022. Dňa 06.09.2022 doručil súdu žalovaný súhlas so späťvzatím žaloby, avšak uviedol, že nesúhlasí s tým, aby súd o trovách rozhodol podľa § 257 CSP. Právne vec súd posúdil podľa § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256, § 257 Civilného sporového poriadku. Súd uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť skôr než začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a žalovaný s týmto späťvzatím súhlasil, súd konanie zastavil. Súd zároveň zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 18.08.2022, nakoľko tento považoval po späťvzatí žaloby za nedôvodný. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 257 CSP, nakoľko hoci zastavenie konania späťvzatím žaloby procesne zavinila žalobkyňa, urobila tak z dôvodu vyhlásenia konkurzu na dlžníka STAPOL s.r.o. (ktorý je povinným v exekúcii vedenej na OS Banská Bystrica pod sp. zn. 76Ek/513/2019), čím došlo ex offo k zastaveniu predmetnej exekúcie v zmysle § 48 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, t. j. došlo k odpadnutiu dôvodu vedenia tohto konania vo veci vylúčenia veci z predmetnej exekúcie (nakoľko predmetná exekúcia bola zastavená). Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že tento konkurz nemôže ovplyvniť konanie o

vylúčenie veci z exekúcie. Podľa názoru súdu, zastavenie exekúcie práve ovplyvní toto konanie, pretože nie je možné vylúčiť vec z exekúcie, ktorá pritom bola zastavená. Je pravdou, že súd v konaní o vylúčenie veci z exekúcie skúma to, či existuje právo k veci nepripúšťajúcej exekúcie t. j. či vedenie exekúcie na predmetnú vec je prípustné, avšak práve vzhľadom na zastavenie exekúcie je vedenie tohto konania podľa názoru súdu už irelevantné. Zároveň žalobkyňa túto skutočnosť súdu obratom oznámila ešte pred konaním samotného pojednávania, čím podľa súdu zamedzila vzniku ďalších trov konania a podľa názoru súdu tak v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle §257 CSP, a preto súd žalovanému ako strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku III. o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žalovaný zastával názor, že v prejednávanej veci nemožno vzhliadať dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, ktoré bránia tomu, aby žalovanému priznal súd nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobkyni. Poukázal na to, že žalobkyňa iniciovala začatie tohto konania a žalovaný sa z tohto dôvodu musel voči žalobe žalobkyne brániť a v konaní mu preto vznikli trovy konania, predovšetkým trovy právneho zastúpenia, ktoré všetky boli žalovaným účelne vynaložené na obranu v konaní, a to výlučne na základe výziev súdu prvej inštancie, aby sa žalovaný vyjadril k písomnostiam doručeným zo strany žalobkyne. Konanie žalobkyne spočívajúce v späťvzati žaloby treba podľa žalovaného primárne posudzovať ako úkon žalobkyne, ktorý smeroval k jej ochrane pred ďalšími trovami konania a právneho zastúpenia. Je povinnosťou strán sporu správať sa hospodárne, resp. dbať na účelné presadzovanie svojich práv, inak sa môžu vystaviť povinnosti neúčelné trovy konania znášať a nahradiť protistrane. Ak teda žalobkyňa doručila súdu späťvzatie žaloby, urobila tak podľa názoru žalovaného predovšetkým preto, že z dôvodu zastavenia exekúcie sa jej právny problém vyriešil a nebola nútená pokračovať v tomto konaní. Nebolo teda v danom prípade ničím výnimočným, že žalobkyňa v tomto smere sledovala výlučne svoj záujem a v konaní ďalej pokračovať nechcela a rozhodla sa žalobu vziať späť. Je však pre žalovaného prekvapujúci záver súdu prvej inštancie o tom, že v danom procesnom počinaní žalobkyne súd vidí dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania procesne úspešného žalovaného. Nie je podľa názoru žalovaného procesne spravodlivé, aby v procesnom postavení žalovaného, v ktorom sa ocitol na základe podanej žaloby žalobkyne, nemal napriek procesnému neúspechu žalobkyne na základe zastavenia konania po podaní späťvzatia žaloby nárok na náhradu trov konania. Žalovaný nesúhlasí, že by v danom prípade nastali dôvody osobitného zreteľa, ktoré napokon ani súd prvého stupňa riadne neodôvodnil a v tomto smere je uznesenie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a arbitrárne. Z uvedených dôvodov žalovaný namietal skutkové zistenia súdu, ako aj právne posúdenie veci a porušenie práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie, ktoré sa premietli do výroku III. predmetného uznesenia. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s jeho vyjadrením k späťvzatiu žaloby zo dňa 06.09.2022 poukazujúcim na obštrukcie zo strany žalobkyne, pre ktoré súd v tomto konaní nemohol rozhodnúť skôr. Žalovaný navrhoval, aby súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. tak, že žalovanému prizná voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný si zároveň uplatnil voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že dňa 09.03.2021 podala návrh na vylúčenie veci z exekúcie u súdnej exekútorke, ktorá v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov upovedomila oprávneného o uplatnenom práve tretej osoby a vyzvala ho, aby sa v lehote 15 dní vyjadril, či súhlasí so zastavením exekúcie v časti týkajúcej sa dotknutej veci. Žalovaný nesúhlasil so zastavením exekúcie v časti týkajúcej sa dotknutej veci. Následne Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobkyňu aby do 30 dní od doručenia tejto výzvy žalobou uplatnila právo na vylúčenie veci. Po doručení výzvy dňa 24.07.2021 si žalobkyňa uplatnila právo v lehote určenej súdom. Žalobkyňa tak bola donútená uplatňovať si svoje práva súdnou cestou v priamej súvislosti s konaním žalovaného. Z dôvodu, že žalovaný neakceptoval argumenty žalobkyne, bola žalobkyňa odkázaná na uplatnenie si svojho práva žalobou, ktorou sa domáhala vylúčenia motorového vozidla Škoda Octavia EVČ: G S. c. H z exekúcie vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 76 EK/513/2019. Konanie na Okresnom súde Považská Bystrica bolo viac krát odročené a počas tohto konania bol na spoločnosť STAPOL s.r.o. sídlom Národná trieda 58, 040 01 Košice, IČO: 47 561 700, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, oddiel: Sro, vložka číslo: 34509/V vyhlásený konkurz. Dispozitívny úkon žalobkyne je potrebné skúmať v širších súvislostiach ako nevyhnutný pre nenavyšovanie trov súdneho konania, ktorého význam už pominul a to nie z dôvodu na strane žalobkyne. Súd podľa žalobkyne správne

poznámenal, že v tomto prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 (CSP). Právna úprava CSP nevymedzuje konkrétne dôvody osobitného zreteľa. Dispozitívny úkon žalobkyne bol v tomto prípade formálne nevyhnutný. Žalobkyňa mala za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho posúdenia veci, keďže vo veci konajúci súd zohľadnil skutočnosť, že v tomto prípade existujú dôvody osobitného zreteľa v zmysle § 257 (CSP), pre ktoré nepriznáva náhradu trov konania protistrane aj napriek tomu, že procesne zavinila zastavenie konania. Žalobkyňa považovala výrok uznesenia súdu prvej inštancie v súlade so súčasnou právnou úpravou za správny a súhlasí s III. výrokom o náhrade trov konania, v ktorom súd žalovanému náhradu trov konania súd nepriznal.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správne z nasledovných dôvodov:

5. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

6. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Zmyslom a účelom náhrady trov v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane sporu náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy SR). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom stanovených podmienok a skôr reštriktívne. Takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP.

8. Podľa § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania a použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať predovšetkým v povahe a okolnostiach sporu, pričom súd musí brať do úvahy aj okolnosti, ktoré viedlo strany k uplatneniu ich nároku na súde a ich postoj v konaní, v podiele oboch strán na vzniku a priebehu sporu, ale aj sociálne dôvody.

9. Odvolací súd posúdením skutočností majúcich vplyv na rozhodnutie podľa § 257 CSP, a teda rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa vychádzajúc zo spisových podkladov predložených stranami a skutočností vyplývajúcich zo spisu, dospel rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

10. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vylúčenia motorového vozidla Škoda Octavia EVČ: G S. č. H z exekúcie vedenej na OS Banská Bystrica pod sp. zn. 76Ek/513/2019, kde je poverenou súdnou exekútkou JUDr. Denisa Regináčová Mihalová so sídlom exekútorského úradu v Košiciach. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 24.08.2022, č. k. 32K/26/2022 súd okrem iného vyhlásil malý konkurz na majetok dlžníka STAPOL s.r.o., IČO: 47 561 700 (ďalej aj ako „úpadca“), uznal konkurz za hlavné insolvenčné konanie a ustanovil konkurzného správcu.

11. Žalobkyňa domáhajúc sa vylúčenia veci z predmetnej exekúcie postupovala v súlade s § 44 ods. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), a teda svoje právo najskôr namietala u exekútora, ktorý vyzval žalovaného, či súhlasí so zastavením exekúcie postihujúcej dotknutú vec a až následne, potom, čo žalovaný oznámil, že nesúhlasí, nasledoval postup, kedy žalobkyňa na výzvu súdu uplatnila svoje právo na súde podanou žalobou. Práve toto bol postup, ktorý viedol žalobkyňu k uplatneniu práva na súde. Je potrebné prihliadať na to, že žalovaný sám mohol svojim súhlasom s vylúčením veci z exekúcie zabrániť podaniu žaloby. Pokiaľ žalovaný s vylúčením veci z exekúcie nesúhlasil, nie je možné postup žalobkyne, ktorá podala žalobu hodnotiť tak, že by žalobkyňa

svojvoľne, alebo bezdôvodne uplatnila svoje práva podanou žalobou proti žalovanému. Od žalobkyne nebolo možné očakávať, že táto bude predvídať možnosť vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu.

12. Ako nedôvodné tiež odvolací súd vyhodnotil námietky žalovaného o tom, že by práve žalobkyňa svojim konaním spôsobovala v postupe súdu obštrukcie. Procesné návrhy na odročenie pojednávania, či prerušenie konania síce mohli viesť k predlžovaniu konania, no bolo vecou súdu, aby posúdil dôvodnosť takýchto procesných návrhov žalobkyne a o týchto rozhodol. V predmetnom konaní napokon uplatnenie týchto procesných práv nevedlo k tomu, že by sa konanie nedôvodne predlžovalo, ako naznačoval žalovaný.

13. Žalovaný tiež namietal, že späťvzatie žaloby bolo doručené súdu až deň pred pojednávaním 05.09.2022, napriek skutočnosti, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 23.08.2022. Odvolací poukazuje na to, že vyhlásenie konkurzu na spoločnosť STAPOL s.r.o., IČO: 47 561 700 bolo v obchodnom vestníku č. 169/2022 zverejnené dňa 02.09.2022. Práve žalovaný ako veriteľ úpadcu mohol byť o vyhlásení konkurzu upovedomený aj skôr. Žalovaný bol upovedomený najneskôr uvedeným dňom zverejnenia vyhlásenia konkurzu v obchodnom vestníku, t. j. ešte v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním. Potom vzhľadom na to, že vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka predstavuje prekážku pre exekučné konanie, keď v zmysle § 48 veta prvá zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie a už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa vyhlásením konkurzu zastavujú, žalovaný mohol ešte pred pojednávaním predpokladať, že dôjde k zastaveniu konania. Námietka o tom, že žalovaný už vykonal prípravu na pojednávanie, preto nebola dôvodná. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že včasným späťvzatím žaloby žalobkyňa zamedzila vzniku ďalších trov konania.

14. Okolnosti podania žaloby a včasné späťvzatie žaloby žalobkyňou z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sú podľa názoru odvolacieho súdu dôvodom hodným osobitného zreteľa, a preto súd prvej inštancie správne rozhodol o náhrade trov konania aplikujúc § 257 CSP tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

15. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa. Odvolací súd preto žalobkyňu proti žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).